RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.642 van 9 juni 1997
in de zaak A. 68.231/X-7217.

In zake : Eric BOODTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkomende partij :

de gemeente PUURS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN, A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric BOODTS op 25 maart 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 december 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij hem de bouwvergunning wordt geweigerd voor de op de plannen, zoals gevoegd bij het ministerieel besluit van 19 juli 1995, aangeduide werken, met name het bouwen van een woning aan de Molenstraat te Puurs op een perceel, kadastraal bekend Sectie B, nr. 686a;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat C. HUYSMANS die, loco Advocaat M. BOES verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente PUURS met een verzoekschrift van 3 mei 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat Eric BOODTS op 5 maart 1993 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente PUURS een bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een woning op een perceel, gelegen aan de Molenstraat te Puurs, kadastraal bekend sectie B, nr. 686a; dat omzeggens het volledige perceel, de inplantingsplaats van de ontworpen woning inbegrepen, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan Mechelen, gelegen is in "recreatiegebied"; dat de aanvraag achtereenvolgens werd geweigerd door het college van burgemeester en schepenen, door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen en door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bij besluit van 9 december 1994; dat Eric BOODTS op 6 maart 1995 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Puurs een nieuwe bouwaanvraag heeft ingediend voor het bouwen van een woning op hetzelfde perceel op grond van artikel 2b van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat bij besluit van 19 juli 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening de bouwvergunning aan Eric BOODTS werd afgegeven; dat bedoeld besluit overweegt dat volgens het gunstig advies van 1 juni 1995 van het college van deskundigen de bouwaanvraag "rechtsgeldig (kan) worden onderzocht, aangezien toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, artikel 2b,

gelet op de bouwaanvraag ingediend op 5 maart 1993 en definitief geweigerd op 9 december 1994" en dat "uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de woning gelegen is binnen een huizengroep met residentiële bestemming langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg en dat het volume minder bedraagt dan 700 m³, adviseert het College van Deskundigen de aanvraag unaniem gunstig";

Overwegende dat de gemeente Puurs op 18 september 1995 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen het ministerieel besluit van 19 juli 1995 onder A. 65.635/X-7215; dat bij besluit van 17 oktober 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening voormeld ministerieel besluit van 19 juli 1995 werd ingetrokken en werd beslist de aanvraag aan een nieuw onderzoek ten gronde te onderwerpen; dat laatstbedoeld besluit verwijst naar het annulatieberoep A. 65.635/X-7215 van de gemeente Puurs, inzonderheid de middelen afgeleid uit de schending van artikel 87 van de stedenbouwwet, doordat "tussen de belendende huizen geen afstand bestaat van minder dan 70 m" en uit de schending van artikel 23, 1°, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en de motiveringsplicht, doordat "uit de feiten onbetwistbaar blijkt dat het perceel niet grenst aan een voldoende uitgeruste weg, namelijk slechts grenst aan de buurtweg nr. 51 die niet verhard is en met geen nutsvoorzieningen is uitgerust, en dat het bestreden besluit de vergunning heeft verleend zonder na te gaan of de aanvraag verenigbaar was met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening, vermits niet is nagegaan of de aanvraag er niet toe zou leiden dat het verder gebruik van de buurtweg nr. 51, ook wat betreft de rechten van de gebruikers en eigenaars van de achterliggende percelen, niet in feite zou worden belemmerd, zoniet onmogelijk gemaakt door het toestaan van de bestreden vergunning, waardoor immers de

normale uitweg van dat recreatiegebied onmogelijk wordt gemaakt"; dat het intrekkingsbesluit voorts verwijst naar het ongunstig advies van 13 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Puurs over de bouwaanvraag, dat op de gronden van laatstgenoemd annulatiemiddel is gesteund; dat het intrekkingsbesluit tenslotte onder meer overweegt :

> "dat het ministerieel besluit van 19 juli 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening onvoldoende gemotiveerd overkomt, dat inderdaad de argumenten ontwikkeld in het negatief advies d.d. 13 maart 1995 van het college van burgemeester en schepenen onvoldoende zijn uitgediept en weerlegd in het in het ministerieel besluit opgenomen advies van het college van deskundigen, dat evenmin de feitelijke toestand afdoende is onderzocht teneinde de door het college van burgemeester en schepenen aangehaalde argumenten met betrekking tot de situering aan een onvoldoende uitgeruste weg te kunnen weerleggen";

dat Eric BOODTS onder A. 66.951/X-7216 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring van voormeld besluit van 17 oktober 1995 heeft ingediend; dat bij besluit van 21 december 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening aan Eric BOODTS de vergunning werd geweigerd; dat bedoeld weigeringsbesluit overweegt :

> "dat de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning meer dan 70 meter bedraagt, dat uit een door Johan KOPPEN, beëdigd landmeter-expert, op 23 februari 1995 opgemeten en opgemaakt plan blijkt dat de afstand tussen de minst verwijderde zijgevels van de woningen links en rechts van de aanvraag -daar waar nazicht op het kadasterplan de indruk zou geven dat het om een afstand van minder dan 70 m zou gaan- in werkelijkheid, en gemeten op de as van de weg, circa 73 m bedraagt, dat de bewuste overgangsregeling een maximum van 70 m vooropstelt, dat dus dient geoordeeld dat de woning niet gelegen is binnen een huizengroep langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg, zodat de aanvraag niet beantwoordt aan de gestelde toepassingsvereisten";

dat het besluit voorts vaststelt dat volgens het ongunstig advies van 21 november 1995 van het college van deskundigen "toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, artikel 2.b, gezien de bouwaanvraag ingediend op 5 maart 1993, geweigerd op 7 juni 1993 en in beroep geweigerd op 1 maart 1994 en 9 december 1994 op basis van het decreet van 23 juni 1993" en dat volgens bedoeld college "uit het onderzoek van de aanvraag blijkt dat de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning meer dan 70 meter bedraagt, dat de woning aldus niet gelegen is binnen een huizengroep langs dezelfde zijde van een voldoende uitgeruste weg"; dat Eric BOODTS tegen dit besluit op 25 maart 1996 onder A. 68.231/X-7217 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat Eric BOODTS ter ondersteuning van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 21 december 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de bouwvergunning wordt geweigerd voor de op de plannen, zoals gevoegd bij het ministerieel besluit van 19 juli 1995, aangeduide

werken, in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 87 van de stedenbouwwet, machtsoverschrijding en de afwezigheid van de rechtens vereiste juridische grondslag,

doordat "de minister in de bestreden beslissing de bouwvergunning voor de oprichting van een woning weigert, hoewel hij reeds op 19 juli 1995 een bouwvergunning voor die woning heeft afgeleverd en deze bouwvergunning, bij ontbreken van een geldig intrekkingsbesluit of een schorsing of vernieting ervan, aan verzoekende partij nog steeds het subjectieve recht om te bouwen toekent,

terwijl de minister slechts kan oordelen over een bouwvergunningsaanvraag, wanneer deze aanvraag op regelmatige wijze voor hem gebracht wordt en de minister bij deze beoordeling en beslissing zijn bevoegdheid uitput, zodat hij niet voor een tweede maal kan oordelen over een vergunningsaanvraag, waarover hij reeds een beslissing genomen heeft, die aan de aanvrager betekend werd, en terwijl elke administratieve beslissing slechts mag steunen op een ander administratief besluit dat zelf wettig is";

Overwegende dat het arrest nr. 66.641 van 9 juni 1997 in de zaak A. 66.951/X-7216 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 oktober 1995 tot intrekking van de bouwvergunning heeft verworpen omdat geen ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van dit besluit kunnen verantwoorden; dat het middel afgeleid uit de ontstentenis van een rechtsgeldig intrekkingsbesluit niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel is ontleend aan de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht en van het regelmatig gewekt vertrouwen en het zonder motivering afwijken van de vastgestelde beleidslijn,

doordat "de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert op grond van het motief als zou de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning, gemeten op de as van de weg, meer dan 70 meter, namelijk 73 meter, bedragen, zodat de aangevraagde ééngezinswoning niet zou gelegen zijn in een huizengroep langs dezelfde kant van de weg, hoewel het feit dat de aangevraagde ééngezinswoning gelegen is binnen een huizengroep nooit ter discussie gestaan heeft en ook de bouwvergunning van 19 juli 1995 ingetrokken is op grond van heel andere motieven,

terwijl (voornoemde beginselen) vereisen dat de overheid elke bouwaanvraag zorgvuldig en volledig behandelt en niet naderhand, en nadat een volledig onderzoek op basis van alle noodzakelijke stukken heeft plaatsgehad, een beslissing neemt die lijnrecht ingaat tegen reeds afgeleverde beslissingen en ingenomen standpunten";

Overwegende dat in het intrekkingsbesluit wordt overwogen dat de gemeente Puurs de schending aanvoert van artikel 23, 1˚, tweede lid, van het besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, doordat "tussen de belendende huizen geen afstand bestaat van minder dan 70 m"; dat bedoeld artikel 23, 1˚, tweede lid, o.m. bepaalt dat "de afstand van de zijgevels van de minst van elkaar verwijderde huizen niet meer (mag) bedragen dan 70 m"; dat bedoeld voorschrift op het eerste gezicht een objectief criterium

bevat dat aan de overheid die over de aanvraag moet beslissen geen appreciatiebevoegdheid laat; dat het al dan niet voldaan zijn aan dit afstandscriterium voordien nooit ter discussie zou hebben gestaan dan ook niet relevant lijkt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is genomen uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het motiveringsbeginsel en uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke grondslag,

doordat "de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert op grond van het motief als zou de afstand tussen de zijgevels van de links- en rechtsgelegen woning, gemeten op de as van de weg, meer dan 70 meter, namelijk 73 meter bedragen, zodat de aangevraagde ééngezinswoning niet zou gelegen zijn in een huizengroep langs dezelfde kant van een voldoende uitgeruste weg, en hierbij steunt op een plan van landmeter KOPPEN van 23 februari 1995, hoewel dit plan van landmeter KOPPEN geen berekening van 70 meter inhoudt,

terwijl elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op motieven die de bestreden beslissing kunnen dragen en die overeenstemmen met de werkelijkheid";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat "de bestreden beslissing terecht verwijst naar het opmetingsplan dat voor het eerst per schrijven dd. 10 november 1995 aan het administratief dossier werd toegevoegd (en dat) op basis van een dergelijk metingsplan de overheid op een correcte wijze, zonder enige foutmarge, de tussenafstand kan berekenen";

Overwegende dat het plan dat door beëdigd landmeter-expert Johan KOPPEN op 23 februari 1995 is opgemaakt, en waarop de vaststelling is gesteund "dat de afstand tussen de minst verwijderde zijgevels van de woningen links en rechts van de aanvraag -daar waar nazicht op het kadasterplan de indruk zou geven dat het om een afstand van minder dan 70 meter zou gaan- in werkelijkheid, en gemeten op de as van de weg, circa 73 meter bedraagt", door de aanvrager zelf bij zijn dossier tot aanvraag is gevoegd; dat bedoeld plan is opgemaakt op een schaal 1/500; dat op grond van de grafische voorstelling alleen, de afstand tussen de minst van elkaar verwijderde zijgevels kan worden vastgesteld zonder de uitdrukkelijke opgaven van maten door de landmeter zelf; dat de verzoekende partij overigens niet ontkent dat volgens dit plan de afstand ca. 73 meter bedraagt; dat de verzoekende partij evenmin enig bewijskrachtig plan overlegt waaruit blijkt dat de afstand tussen de zijgevels van de minst van elkaar verwijderde woningen minder dan 70 meter zou bedragen; dat de bewering van verzoeker dat metingen op basis van plannen altijd foutmarges vertonen en dat de berekening van de tussenafstand volgens de bouwplannen een afstand van 67 meter geeft, niet overtuigt; dat de bouwplannen niet zijn opgemaakt door een beëdigd landmeter, en bovendien de maten op de inplantingsplannen gevoegd bij de onderscheiden aanvragen nogal variabel zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de cumulatieve voorwaarden, wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Puurs in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**